Ublažavanje patnji miliona građana Bosne i Hercegovine

U posljednje vrijeme vodi se značajna debata oko toga kako osigurati da vlasti BiH imaju na raspolaganju resurse koji su im potrebni za obavljanje dužnosti.

Do ove debate je trebalo doći mnogo ranije – jer vratiti Bosnu i Hercegovinu na put prosperiteta i integracije u EU primarno je pitanje izborne kampanje, a jedini način da ekonomija krene pravim putem je da budu deblokirane reforme koje državni organi moraju provesti.

Danas u ovoj zemlji ima više od pola miliona nezaposlenih.

Ova surova i neprihvatljiva činjenica predstavlja daleko najveći politički izazov koji se nalazi pred izbornim tijelom.

Desetine hiljada radnih mjesta je izgubljeno samo u proteklih dvanaest mjeseci, budući da je opao nivo unutrašnjih investicija, a obim ekonomije se smanjio.

Međunarodna zajednica je popunila prazninu tako što je osigurala više od jedne milijarde konvertibilnih maraka da bi entiteti mogli ispuniti osnovne obaveze prema građanima.

Međutim, grantovi i zajmovi od prijateljskih vlada i međunarodnih finansijskih agencija samo su kratkoročno rješenje.

Stvarno rješenje za užasnu bosanskohercegovačku ekonomsku situaciju je da budu implementirane dugo odgađane ekonomske

reforme.

Masovna nezaposlenost i širenje siromaštva u ovoj zemlji nisu prouzrokovani svjetskom recesijom – što bi kandidati koji žele reizbor željeli da njihovi birači vjeruju. Oni su direktan rezultat toga što politički lideri ignorišu, sprečavaju, odlažu i sabotiraju hitne reforme.

Te reforme bi donijele prosperitet cijeloj zemlji, pripremile je za članstvo u Evropskoj uniji i osigurale građanima BiH ogromne beneficije mnogo prije nego se ostvari samo članstvo.

Vlasti BiH moraju preduzeti iste korake koji su funkcionisali u drugim zemljama u tranziciji. Ti koraci uključuju provođenje koherentne ekonomske razvojne strategije, industrijske strategije, izvozne strategije i energetske strategije, donošenje Zakona o obligacionim odnosima i modernizovanje sistema bankarske supervizije.

Oni također obuhvataju i to da se osigura da se ministri koji su odgovorni za rukovođenje bh. ekonomijom – premijeri i ministri finansija – sastaju onoliko često koliko je predviđeno da se sastaju, a poželjno bi bilo i mnogo češće.

Upravo ove sedmice, u jeku ekonomske krize koja utiče na svakog čovjeka, ženu i dijete u ovoj zemlji, Fiskalno vijeće BiH moralo je otkazati dogovoreni sastanak jer se nije odazvalo dovoljno učesnika.

Primarni cilj reformi koje sam naveo ranije jeste stvoriti nova radna mjesta.

Sekundarni cilj je dovesti Bosnu i Hercegovinu bliže Evropi.

Iako su sve veće stranke prihvatile ove reforme, one ipak nisu implementirane.

Kao direktni rezultat toga, nezaposlenost je u porastu.

Pošto je manje ljudi zaposleno, manje je i prihoda od

direktnih poreza, a pošto ljudi troše manje novca, manje je i prihoda od indirektnog oporezivanja.

Način da se osigura da entiteti imaju dovoljno novca jeste da se pokrene ekonomija, a način da se pokrene ekonomija jeste da se osigura da državni organi, koji su odgovorni za sve ključne ekonomske reforme, imaju resurse koji su im potrebni da rade svoj posao.

Pitanje koje se nalazi pred izbornim tijelom BiH nije prevashodno kako ispuniti uslove za evropsku integraciju, nego kako ublažiti patnje stotina hiljada građana.

Međunarodna zajednica je osigurala ogromna sredstva, kao i političku, tehničku i diplomatsku pomoć, da bi izvukla Bosnu i Hercegovinu iz sadašnje ekonomske krize i vratila je na put prosperiteta.

Oni koji su bili najglasniji u protivljenju reformama (kao i u kritikovanju međunarodne zajednice) predvodili su eru sve veće nezaposlenosti i sve većih poteškoća.

Ta činjenica sama po sebi poziva na širu javnu debatu.

Valenin Inzko je visoki predstavnik i specijalni predstavnik Evropske unije u Bosni i Hercegovini